

מ"י 26371/03/16 - ג'יהאד צלאח אלדין נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בירושלים

מ"י 26371-03-16 מדינת ישראל נ' צלאח אלדין

בפני	כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר
המבקשת	ג'יהאד צלאח אלדין
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

ב"כ המבקש: עו"ד מדחת דיבה

ב"כ המשיבה: עו"ד יעקב לן, תביעות ש"י

החלטה

לפניי בקשת להחזרת תפוס - רכב מסוג פורד קונקט מס' רישוי 21-380-61 (להלן - **הרכב**).

המבקשת הינה הבעלים הרשומים של הרכב (אישור משרד הפנים סומן 1), והיא אשתו של המשתמש ברכב, אחמד צלאח א-דין, אשר עניינו נדון בפניי במסגרת תיק מעצרים בחשד למעורבות בניסיון התפרצות (להלן - **אחמד**).

המבקשת טוענת, כי טרם הוגש כתב אישום בעניינו של אחמד, ומן הסתם לא הוגשה בקשה לחילוטו של הרכב, והוא אינו מהווה חלק מראיות התביעה.

המשיבה טוענת מצידה, כי אין להשיב את הרכב הואיל והוא שימש לביצוע עבירה, וכי בכוונתה להגיש כתב אישום בעניינו של אחמד, והדבר טרם נעשה מכיוון ששחרר בתנאים וכעת הוא נמצא בהליך של שימוע שטרם התקיים ועל כן טרם מוצָה. נציג המשיבה הציע לקיים את ההליך מול ב"כ המבקשת, לרבות בשאלת חילוט הרכב או שחרורו בחלופת תפיסה, ואולם ב"כ המבקשת עתר למתן החלטה בטווח הזמן הקרוב בשל הצורך של המשפחה להשתמש ברכב בחיי היום יום. יצוין, כי הצדדים הסכימו למתן החלטה בהתאם לחומר שהוגש על-ידם.

על פי החשד, קשר אחמד קשר ביחד עם אחרים להתפרץ למבנה שממנו תכננה כנופיה לגנוב כספת. בשל תקלה

מאחד מרכבי חברי הכנופיה, הדבר לא צלח באותו יום, 5.3.16. ביום 12.3.16 שימש הרכב לצורך מימוש ההתפרצות המתוכננת בכך שהועברו אליו כלי פריצה. היה זה ביום 12.3.16. ההתפרצות התבצעה עוד באותו יום ואולם הכנופיה לא הצליחה לממש את כוונתה לגנוב את הכספת. בעקבות פעילות משטרתית בסמוך לאחר ההתפרצות, נעצר הרכב ובו אחמד, ונמצאו בו כלי פריצה. הדברים עולים מטיטות כתב האישום שהוגש לי וסומן 6.

עיון בחומר החקירה, המוכר לי מדיוני המעצר באותה פרשיה מלמד, כי קיים למעלה מחשד סביר שאחמד נטל חלק באותה התארגנות, ושימש נהג בידוע שבכוונת הכנופיה להתפרץ ולגנוב כספת (הודעה מיום 14.3.16 משעה 09:26 ש' 179-180). בנוסף, קיימת אינדיקציה ברורה שהרכב נרשם על שמה של המבקשת הגם שאין לה רישיון נהיגה, וזאת משום שלאחמד חובות לבנקים (הודעה שסומנה 1 מיום 15.3.16 שעה 10:28 ש' 10-16). עוד עולה, כי הרכב היה בשימוש הבלעדי של אחמד (הודעה שסומנה 2 מיום 12.3.16 שעה 22:21, ש' 16-18).

בידוע, כי בקשה לתפיסת רכוש וחילוטו הינה בקשה הפוגעת מעצם טיבה בזכות הקניין. על פי הלכות ביהמ"ש העליון יש לבחון "חלופת תפיסה" ככל שהדבר מתאפשר (בש"פ 6686/99 עובדיה נ' מדינת ישראל, פ"ד נד(2) 464), וזאת על מנת להמעיט את הפגיעה בקניינו של אדם.

לאחר שעיינתי בחומר החקירה לא סברתי שיש מקום להיעתר לבקשה.

ראשית, מעורבותו של אחמד בקנוניה לביצוע התפרצות מתוכננת ורבת משתתפים שתוכננה זמן רב מראש, לכל הפחות, על פי החשד, מכוח עצימת עיניים. הוא יכול היה לעצור ולמנוע את מעורבותו בהתארגנות כבר בשלב מוקדם אך בחר מסיבותיו שלו, שלא לעשות כן. מדובר בעבירות ברף הגבוה של עבירות רכוש אשר עונה לדרישות הפסיקה מהן עולה עילת מסוכנות בנסיבות כאלה (בש"פ 5431/98 רוסלן פרנקל נ' מדינת ישראל, מיום 18.9.1998).

שנית, מהחומר שהוצג לי עולה, כי הרכב היה בשימוש הבלעדי של אחמד, הגם שהרכב רשום ע"ש המבקשת, רעייתו. בידוע, כי רישום במשרד הרישוי הינו בעל ערך הצהרתי ולא מהותי ויש לבחון כל מקרה לגופו. כאמור על פי דברי המבקשת ועל פי דבריו של אחמד הרכב משמש אותו באופן מיידי.

שלישית, הרכב שימש על פי החשד לביצוע עבירת ההתפרצות וניסיון הגניבה ונתפסו בו כלים החשודים ככלי פריצה, שהועברו לרכב במיוחד. הדבר ממקם את הרכב בליבת העשייה העבריינית באותו הקשר, ועל כן אין להמעיט בסיכויי הבקשה לחילוטו.

סוף דבר, הבקשה נדחית. אני מתיר למשיבה להמשיך ולהחזיק ברכב בהתאם לסמכותה בחוק, וזאת לאחר שרשמתי, כי בכוונתה להגיש כתב אישום ובקשת חילוט הרכב.

המזכירות תשלח החלטתי לב"כ הצדדים, תודיע לתביעות ש"י כי עליה לקחת את התיק מלשכתי.

זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, ט' ניסן תשע"ו, 17 אפריל 2016, בהעדר הצדדים.